

POSTANOWIENIE

Dnia 21 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku M. K.
przy uczestnictwie T. [...] S.A. z siedzibą w K.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 21 stycznia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w T.
z dnia 2 czerwca 2015 r., sygn. akt I Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki postępowania kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W skardze kasacyjnej wnioskodawcy podniesiono aż sześć istotnych zagadnień prawnych mających uzasadnić jej przyjęcie do rozpoznania. Zgodzić się trzeba, że wiele ze wskazanych tam kwestii jest problematycznych, np. dopuszczalność zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu bez wskazania

nieruchomości władnącej, dopuszczalność doliczenia czasu wykonywania służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu do zasiedzenia służebności przesyłu. Wszystkie one zostały już jednak wyjaśnione w najnowszym orzecznictwie Sądu Najwyższego, a zwłaszcza w uchwale z dnia 23 maja 2012 r., III CZP 18/12 (OSNC 2012, nr 12, poz. 139). Jedyne szczególne zagadnienie prawne dotyczy tego, czy jest dopuszczalne uwzględnienie zarzutu zasiedzenia służebności, jeśli podnoszący ten zarzut uczestnik postępowania nie wskazał, na czym ma polegać treść tej służebności. Zagadnienie to w kontekście tej sprawy nie wymaga jednak badania – jasne jest, że treść służebności, której dotyczył zarzut, odpowiada treści służebności przesyłu, skoro to ona była przedmiotem postępowania. Mimo zatem, że wyraźnie przy podnoszeniu zarzutu zasiedzenia służebności nie wskazano jej treści, to nie oznacza, że tego nie uczyniono w ogóle, gdy treść tej służebności wynika z ogółu materiałów w sprawie.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.